

Frihed, o frihed

Frihed, o frihed, dit navn jeg besynger,
du er det sande, det dyreste guld,
du er den mønt, som i lommen ej tynger,
selv når den af din valuta er fuld.
Frihed i verden er intet at eje
ud over pilgrimmens ransel og stav,
følge sit livs uransa'lige veje,
alt hvad vor Herre fra fødslen os gav.

Frihedens gave er givet til alle,
dog ikke alle vil tage imod,
hellere vil vi for fristelser falde,
snuble i snarer lagt ud for vor fod.
Frihed, jeg vendte dig længe selv ryggen,
af dine goder jeg længe gik glip,
siden jeg lærte din opskrift på lykken:
"mindre er mere" og "at give slip".

Nu dine glæder til fulde jeg nyder,
lommen og ranslen med frihed er fyldt,
rigdom på rigdom naturen mig byder,
frihedens sol har mit hjerte forgyldt.
Intet i verden er værd at begære,
selv om den synger sin lokkende sang,
friheden ligger i bare at være,
følge som solen på himlen sin gang.